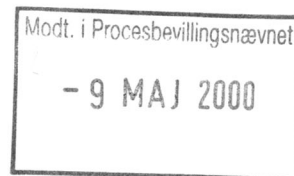

Aalborg 08/05-2000

Procesbevillingsnævnet
Frederiksholms Kanal 6
1220 København K

Ambi

Ansøgning om tilladelse til at anke dom af 15. marts 2000 i sag nr. B-0945-98 (Østre Landsret).

Ansøgningen er begrundet i følgende forhold:

- 1) Retten har ikke lagt de konstaterede faktiske forhold til grund for dommen.
- 2) Retten har ikke taget stilling til den subsidiære påstand.
- 3) Retten har ikke forelagt sagen for EF-domstolen.

Den ankede dom er vedlagt sammen med ekstrakt i sagen. Sidetalshenvisninger i ansøgningen refererer til ekstraktens paginering.

Sagen vedrører tilbagebetaling af ulovligt opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi). Der er i sagen enighed om at betragte det samlede lovkompleks om ambi og arbejdsgiverafgifter som en helhed, hvorfor sparede arbejdsgiverafgifter og udbetalt negativ ambi skal fratrækkes, når tilbagebetalingskravet opgøres. Det omstridte beløb udgør derefter 61.123 kr (med tillæg af rente - og det bemærkes, at der ikke er uenighed om disse beløbs størrelse):

Betalt ambi	201.288 kr
Udbetalt negativ ambi	-111.237 kr
Sparede arbejdsgiverafgifter	-28.928 kr
Samlet tab på som følge af omlægningen	61.123 kr

Det er ubestridt i sagen, at ambi er ulovligt opkrævet, og at virksomhederne som udgangspunkt har krav på at få tilbagebetalt ambi, medmindre det kan konstateres, at virksomhederne har overvæltet ambi på næste forbrugsled, idet tilbagebetaling i så fald vil indebære en ugrundet berigelse.

Det omstridte spørgsmål burde herefter være, om jeg har overvæltet ambi på næste forbrugsled eller ej.

Retten har undladt at tillægge spørgsmålet betydning og har i stedet set bort fra sagens faktiske omstændigheder og lagt en økonomisk teori til grund, der gør tilbagebetalingskravet illusorisk.

Jeg begærer for Højesteret en realitetsbehandling af tilbagebetalingskravet.

Jeg begærer en generel overvæltningsformodning, der forhindrer en reel adgang til at udøve tilbagebetalingsretten forelagt for EF-domstolen, jfr. EF-traktatens artikel 77.

Eller med andre ord: Jeg begærer en fair retssag i overensstemmelse med Menneskerettigheds-konventionen.

LASERDISKEN

Ad 1.1: Om de faktiske forhold og bevisførelsen.

Ansøgningen om tilbagebetaling af ambi bygger på det forhold, at jeg i ambiperioden handlede med de samme varer til faste priser. Ambi havde ikke indflydelse på priskalkulationerne, påvirkede ikke forbrugerpriserne og blev af mig afholdt som en separat udgift på linie med løn, administration osv. Udsalgspriserne incl. moms og afgift forholdt sig alene og direkte til de af selskaberne fastsatte priser i England eller USA, hvorfra jeg importerede varerne. Priserne var konstante frem til september 1990, hvorefter priserne generelt blev sat ned i et forsøg på at få større omsætning. Prisudviklingen er dokumenteret i form af repræsentative eksempler ved bilag V17 - V24 (side 202-209). Forholdet mellem købspris og salgspris er gennemgået i processkrift af 16. april 1998 (side 56):

Indkøbspris	Salgspris	Dato
£ 6.95	175	17/12-87
£ 6.95	175	01/05-88
£ 6.95	175	12/05-89
£ 6.95	175	06/04-90
£ 6.95	159	31/05-91

Bevisførelsen - den administrative behandling:

Told & Skat undersøgte ikke grundlaget for tilbagebetalingskravet, dvs. påstanden om, at jeg ikke havde overvæltet ambi. Jeg blev i stedet bedt om at beskrive konkurrencesituationen. Jeg fik derefter telefonisk fik at vide, at den lokale region havde indstillet kravet til et afslag:

Jeg spurgte: - Skal I ikke først undersøge, om jeg har overvæltet ambi?

Told & Skat: - Nej, for du arbejder på et frit marked. Du *kanne* have overvæltet ambi.

Bevisførelsen - ved Byretten:

Jeg protesterede mod at have fået afslag, uden at der var foretaget undersøgelser om prisudviklingen. I den konkrete sag bekræfter prisudviklingen, at ambi ikke er overvæltet. Sagsøgte fik udleveret indkøbsbilag og fakturaer til undersøgelse, der sluttede med sagsøgtes proceserklæring af 13. november 1997 (side 42):

Indledningsvis skal det oplyses, at undertegnede ved gennemgang af sagsøgers fakturaer for perioden 1987 til 1991 ikke har konstateret nominelle prisstigninger vedrørende de af sagsøger solgte produkter.

I tillid til proceserklæringen undlod jeg at fremlægge købs- og salgsbilag i sagen, men i modsætning til proceserklæringen anførte sagsøgte i sit endelige påstandsdokument (side 47-48):

Det gøres gældende, at sagsøger har overvæltet ambi på sine kunder, hvorfor sagsøger ikke har lidt noget tab og følgelig ikke kan have krav på tilbagebetaling...

...For så vidt angår sagsøgers salg af videofilm på bånd i 1988 i henhold til 1987 trykte katalogs priser har sagsøgers varesortiment været så omskifteligt, at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i sagsøgers priser...

Sagsøgte afsluttede proceduren med at bemærke, at det havde været mit eget valg at betale ambi på linie med andre udgifter, og at jeg derfor måtte drage konsekvensen af mit valg og lide et tab.

LASERDISKEN

Byretten så bort fra proceserklæringen og afsagde dom på følgende grundlag (side 5):

Vedrørende årene 1989 til 1991 fremgår det ikke entydigt af katalogerne, hvordan prisudviklingen er forløbet. Der er tale om introduktion af mange nye film, og andre der er gledet ud. Da sagsøger på tidspunktet for prisfastsættelsen havde kendskab til ambien, og da der er tale om et marked med fri prisdannelse, hvor sagsøger endvidere ikke har været i konkurrence af betydning med andre på markedet, lægges det til grund, at ambi for disse år er overvæltet til næste omsætningsled, hvorfor sagsøger ikke har lidt noget tab for denne periode.

Bevisførelsen - ved Landsretten:

For Landsretten lagde jeg vægt på at fjerne uvisheden om prisudviklingen igennem bevisførelsen. Jeg stillede flere forslag herom, og de blev alle afvist.

Jeg foreslog 3/5-99 (side 125), at indstævntes proceserklæring blev gjort bindende for retten og tilført retsbogen. Det afviste indstævnte den 12/5-99 (side 127) med henvisning til det endelige påstandsdokument for landsretten (side 102), hvor indstævnte anfører, at *“der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i appellantens priser”*.

Under drøftelserne om bevisførelsens omfang på det forberedende retsmøde den 1/2-99 foreslog jeg, at bevisførelsen kunne indskrænkes, hvis indstævnte kunne anerkende de allerede fremlagt købs- og salgsbilag som repræsentative. Det afviste indstævnte også.

Den sidste - og mest nøjagtige måde at føre bevis - er en konkret gennemgang af samtlige købs- og salgsbilag i ambiperioden. Da indstævnte ikke ville fastholde proceserklæringen om faste priser, og da indstævnte afviste at acceptere de fremlagte bilag som repræsentative og iøvrigt i påstandsdokumentet fastholdt, at *“der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i appellantens priser,”* og at de faste priser kun gjaldt en *“mindre identificerbar varemængde”*, så jeg ingen anden mulighed for at få sagen afgjort på et ubestridt faktisk grundlag, end at jeg gennemgik samtlige købs- og salgsbilag.

Det fremgår af processkrifterne, at jeg alene har ønsket en reel mulighed for at løfte den bevisbyrde, retten pålagde mig ved at tage udgangspunkt i en formodning om overvæltning.

Det følger af mit processkrift af 3/5-99 (side 124):

Jeg fastholder ubetinget, at hvis der skal være den mindste tvivl om, at jeg ikke har lagt ambi på priserne i ambi-perioden, vil jeg gennemgå hvert eneste indkøbs- og salgsbilag, så den tvivl definitivt afvises igennem bevisførelse.

og af mit processkrift af 27/5-99 (side 130):

Formålet med bevisførelsen er udelukkende at sikre, at der efter domsforhandlingen ikke er den mindste tvivl om, hvordan mine priser har udviklet sig. Jeg vil med bevisførelsen afskære indstævnte fra påstanden om, “at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i appellantens priser”. Jeg kan bevise NØJAGTIGT, hvordan priserne har udviklet sig, og på dette faktiske grundlag ønsker jeg sagen afgjort.

og af mit processkrift af 2/6-99 (side 133):

Så længe indstævnte betvivler udviklingen i appellantens priser, skal appellantenten have mulighed for at fjerne tvivlen igennem bevisførelsen, så sagen kan afgøres på et ubestridt faktisk grundlag.

Jeg understregede afslutningsvist (side 134), at anmodningen skyldes ét simpelt ønske:

At sagen bliver bedømt på et faktisk korrekt grundlag.

Retten afviste mit ønske om at føre faktisk bevis i kendelse af 29/6-99 (side 140).

Ad 1.2: Landsrettens afgørelse.

Landsretten afviste tilbagebetalingskravet således:

1988:	Ambi er <i>ikke</i> overvæltet
1989-1991	Ambi <i>antages</i> at være <i>fuldt ud</i> overvæltet
1988-1991:	Den samlede besparelse for 1988-91 overstiger tabet i 1988.

Antagelsen begrundes med ambis lighed med moms, og den anfægtes af følgende årsager.

- 1) Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.
- 2) Manglende begrundelse for at sammenligne ambi med moms i den konkrete sag. Manglende begrundelse for, at en evt. lighed mellem ambi og moms skal føre til, at ambi anses for at være overvæltet. Manglende begrundelse for ikke at sammenligne antagelsen med den dokumenterede prisudvikling.
- 3) Den groteske situation i forhold til den faktiske prisudvikling, når retten bedømmer 1988 forskelligt fra de efterfølgende år.

ad 1) Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Menneskerettighedskonventionens artikel 6 skal i almindelighed sikre en borgers ret til en fair retssag, herunder at sagsbehandlingen ikke gøres illusorisk, men så vidt muligt afgøres på et faktisk grundlag. Den giver borgeren ret til at føre det bevis, der er nødvendigt for at løfte den bevisbyrde, borgeren er blevet påtvunget.

Endelig stiller konvention krav til den pågældende rets kompetence. Jeg bestrider på det grundlag landsrettens kompetence til at afskære mig fra de rettigheder, EF-traktaten giver mig.

Det er lidt uklart, om landsretten har accepteret de faktiske omstændigheder, eller om den har valgt at se bort fra dem.

Retten har jfr. dommens side 13 tilsyneladende accepteret min forklaring om, at jeg bevidst har undladt at lægge ambi på prisen, og det fremgår, at retten lægger til grund, at der ikke kan konstateres nominelle prisstigninger for perioden 1987 til 1991.

Men uanset om Retten lægger en antagelse til grund, fordi den har afskåret mig fra at føre faktisk bevis, eller om Retten kender de faktiske omstændigheder, men bevidst vælger at se bort fra dem, er afgørelsen i strid med Menneskerettighedskonventionen.

ad 2) Rettens begrundelse for at vælge overvæltningssynspunktet.

Det fremgår ikke, hvorfra teorien om ambis momslignende karakter stammer, hvorfor den tillægges større vægt end de dokumenterede fakta, eller hvorfor retten ikke kontrollerer, om antagelsen om overvæltning kan bekræftes af den faktuelle prisudvikling.

Jeg vil gennemgå 3 problemer med overvæltningssynspunktets begrundelse.

a) Har ambi momslignende karakter i den konkrete sag?

Ambi har momslignende karakter for de fleste virksomheder, men netop for importvirksomhederne var der en særrregel: Importmoms skulle ikke indgå i beregningen af ambi.

Min revisor afgav forklaring (side 200) om ambis virkning i forbindelse med import, og forklarede her om forskellen på moms og ambi for importører.

Jeg dokumenterede via bilag 3 (side 150-164) den konkrete økonomiske betydning af denne forskel, nemlig at den manglende mulighed for at medregne importmoms i momsgrundlaget betød et forhøjet ambi-bidrag på 164.715 kr.

Ambi havde i den konkrete sag IKKE samme karakter som moms.

LASERDISKEN

b) *Medfører afgifter med momslignende karakter altid overvæltning?*

Moms er en afgift, der opkræves af forbrugeren i forbindelse med salget. Forbrugeren betaler en udsalgspris incl. moms, der beregnes således: Nettopris + Moms. I sagens natur overvælttes moms som udgangspunkt på forbrugeren.

Lad mig demonstrere, hvad der ville ske i en virksomhed som min, hvis vareprisen var konstant, og momsen forhøjes fra 22 % til 25 %.

Moms 22 %	Indkøbspris £ 6.95	175,00 kr incl. 22 % moms
Moms 25 %	Indkøbspris £ 6.95	179,30 kr incl. 25 % moms

Resultatet er, at virksomheden får det samme for varerne som før momsforhøjelsen. Samtidig stiger den nominelle udsalgspris med afgiftens værdi, og forbrugeren betaler lidt mere. Det kan godt anses for at være en normal reaktion for en virksomhed at overvælte en afgift som moms (eller ambi) på næste forbrugsled, men det UUNDGÅELIGE resultat af overvæltning er, at den nominelle udsalgspris stiger.

c) *Hvorfor sammenlignede retten IKKE antagelsen med prisudviklingen?*

Selvom overvæltningsprincippet er rigtigt i de fleste tilfælde, er det ret let at konstatere, om det er rigtigt i et *konkret* tilfælde, for en uundgåelige konsekvens af overvæltning er, at den nominelle salgspris stiger. Retten valgte at se bort fra, at overvæltning ikke skete i den konkrete sag.

Retten burde som det første have kontrolleret teorien ved at undersøge, om den nominelle salgspris steg i Laserdisken efter indførelsen af ambi (retten har bedømt dækningsbidrag og omsætning, men har ikke angivet, hvad formålet har været med det).

Told- og Skattestyrelsen skrev i Reglement om ambi i 1990 (side 197), at den forventede konsekvens af ambi ville være, at de virksomheder, der fik en omkostningsforøgelse som følge af omlægningen - bl. a. importvirksomheder - var nødt til at HÆVE priserne.

Jeg hævdede ikke priserne, så det var *forventet*, at jeg ville lide et tab. Jeg anfægter, at man bagefter lader som om, at man kan at overvælte en afgift på forbrugeren, UDEN at det medfører nominelle prisstigninger. Det kan ikke lade sig gøre.

Det er et ubestridt faktum, at priserne ikke steg nominelt. Laserdiskens kunder betalte ikke mere for samme vare i 1988, 1989, 1990 eller 1991, end de gjorde i 1987. Det er forkert at lade som om, at ambi blev overvæltet på Laserdiskens kunder.

ad 3) *Hvorfor bedømmes året 1988 forskellig fra de andre år?*

På baggrund af det faktum, at priskalkulationerne og de nominelle priser var de samme i årene 1987-1990, savnes en begrundelse for, at retten bedømmer årene forskelligt. De faktiske forhold sandsynliggør ikke, at 1989 skal bedømmes forskelligt fra 1988. Der var tale om samme indkøbspriser og samme udsalgspriser.

Det illustrerer blot, at retten ser bort fra de dokumenterede fakta. Retten når det groteske resultat, at samme kalkulation, samme indkøbspris, og samme udsalgspris vurderes forskelligt på forskellige tidspunkter.

	Indkøbspris	Salgspris	År
Ingen ambi	£ 6.95	175	1987
Ambi IKKE overvæltet	£ 6.95	175	1988
Ambi overvæltet	£ 6.95	175	1989
Ambi overvæltet	£ 6.95	175	1990
Ambi overvæltet	£ 6.95	159	1991

LASERDISKEN

Retten har endda for 1989-1991 forudsat ambi for *fuldt* overvæltet, dvs. at ambi-tillægget på 2,5 % er lagt på priserne uden hensyn til de besparelser, der var en del af omlægningen. Retten ser på besparelserne og en overvæltning på 2,5 % isoleret og vurderer på den baggrund, at jeg har "tjent" så meget i 1989-1991 ved at overvælte, at det dækker det tab, jeg måtte have lidt i 1988. Den vurdering støttes ikke af den dokumentation, der er fremlagt i sagen.

Ad 2: Om den subsidiære påstand.

Selvom retten når frem til det resultat, at ambi er overvæltet, betyder det ikke nødvendigvis, at en erhvervsdrivende er afskåret fra at få tilbagebetalt ambi. Det fremgår klart af EF-domstolens dom af 14/1-97 i de forenede sager C-192/95 og C-218/95, se særligt præmis 31-33 (side 224) og domstolens konklusion (side 226).

Som generaladvokaten har anført i punkt 23 i forslaget til afgørelse, kan den erhvervsdrivende have lidt et tab netop som følge af, at han har overvæltet den afgift, myndighederne har opkrævet i strid med fællesskabsretten, på senere led, fordi den prisstigning, overvæltningen af afgiften har fremkaldt, har medført et fald i salgsmængden (ordret citeret fra præmis 31 i Domstolens dom, side 224). Det understreges endvidere, at den nationale domstol må tage stilling til de nærmere følger heraf.

Det har landsretten ikke gjort.

Jeg skal hermed begære en stillingtagen til den fremførte påstand.

Jeg er naturligvis forundret over, at det ikke har haft betydning for sagens afgørelse, at jeg i ambi-perioden har holdt faste priser/hhv. nedsatte priser. Det fremgår ikke, om retten i den forbindelse har tiltrådt sagsøgtens anbringende jfr. processkrift af 31/12- 97 (side 37):

Det fastholdes i den forbindelse ex tute, at selv om sagsøgers priser ikke er steget i ambi-perioden, er dette udtryk for en forhøjelse af priserne som følge af ambiens indførelse kombineret med en tilsvarende nedsættelse af priserne for derved at forbedre markedsandelen i forhold til konkurrenter som indregnede ambi i sine priser.

Sagsøgte anerkender med dette anbringende, at en prisændring på ambis størrelse har betydning for omsætningen. På det tidspunkt var sagsøgte ikke klar over, at jeg reelt var i monopolagtig position uden direkte konkurrence, så jeg havde ingen konkurrenter at vinde markedsandele fra, men argumentet blev grundlæggende fastholdt i påstandsdokumentet (side 102):

Selvom det lægges til grund, at apellanten i 1988 for en mindre identificerbar varemængde ikke overvæltede ambi, gøres det gældende, at apellanten desuagtet har opnået dækning for ambiudgiften ved den meromsætning, som må have været en konsekvens af, at apellantens priser på de nævnte varer derved var lavere end priserne på forbrugernes alternative forbrugsmuligheder, som indeholdt ambi.

Uanset hvilken situation, der bedømmes, har ambi skadet mine afsætningsmuligheder, såfremt jeg har lagt ambi på priserne.

Hvis jeg i 1988 nedsatte prisen for at forøge omsætningen, og at de konstaterede faste priser er udslag af, at prisnedsættelsen og overvæltningen af ambi har samme størrelse, mistede prisnedsættelsen sin effekt. På grund af det samtidige pålæg af ambi blev den ikke realiseret. I begge tilfælde skal mine afsætningsmuligheder sammenlignes med forbrugernes alternative forbrugsmuligheder - altså det totale marked.

De faktiske omstændigheder om ambis totale påvirkning af priserne er beskrevet af Told- og

LASERDISKEN

Skattestyrelsen i Tidsskrift for Skatter og Afgifter. Totalt blev opkrævet 50 mia. kr i ambi. Den samlede besparelse på arbejdsgiverafgifter var også 50 mia. kr, og endelig blev der udbetalt 23 mia. kr i negativ ambi. Totalt set en udbetaling på 23 mia. kr til erhvervslivet, hvilket ikke fører til generelle prisstigninger, men tværtimod giver grundlag for et sammenlagt prisfald. I den situation forbedres konkurrencesituation ikke ved hjælp af faste priser.

Retten skal derfor tage stilling til spørgsmålet om værdien af den skade, som ambi medførte, såfremt den blev overvæltet, så jeg ikke kunne få gavn af den påståede prisnedsættelse. Uanset hvilken hypotetisk fremstilling af begivenhederne, retten vælger at lægge til grund, har en overvæltning af ambi på priserne kun kunne have haft negativ betydning for omsætningen.

Det er konkret dokumenteret, at prisen var overordentlig væsentlig for omsætningen, idet prisnedsættelsen i september 1990 førte til en drastisk stigning i omsætningen:

1989:	3.190.011 kr
1990:	4.226.266 kr
1991:	7.319.641 kr

Retten må i henhold til EF-domstolens afgørelse nødvendigvis tage stilling til virkningen af overvæltningen af ambien, når den har afgjort, at ambi er overvæltet, og når jeg på korrekt vis har fremført påstand herom.

Ad 3: Om den manglende forelæggelse for EF-domstolen.

Der er enighed om, at ambi er pålagt i strid med EU-retten, så det er utvivlsomt, at EU-retten finder anvendelse på sagen. EF-domstolen har i flere domme udstukket retningslinier for, under hvilke omstændigheder en national stat kan undlade at tilbagebetale afgifter (jfr. dom af 5/3-96, side 216 og dom af 14/1-97, side 226) og EU-kommissionen har specifikt for ambisagernes vedkommende sendt brev herom til Danmark (side 210-214).

Kommissionen har i dette brev (i princippet ganske unødvendigt) gjort opmærksom på, at den nationale dommer fungerer som EU-retlig dommer, hvilket indebærer, at han skal tilgodese EU-rettens forrang, og at det er den nationale domstols pligt til at forelægge spørgsmål om fortolkningen af EU-retten, når sådanne spørgsmål rejses i en sag, der ikke kan ankes.

ingen af disse betingelser er opfyldt. Her følger nogle udpluk.

Dom af 14/1-97 (side 226):

En medlemsstat kan kun modsætte sig, at en afgift, der er opkrævet i strid med fællesskabsretten, tilbagebetales til den erhvervsdrivende, når det er godtgjort, at en anden person fuldt ud har måttet betale afgiften, og at en tilbagebetaling til den erhvervsdrivende ville medføre en ugrundet berigelse for ham. Det påhviler de nationale domstole på baggrund af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag at vurdere, om disse betingelser er opfyldt.

Før det første er det ikke godtgjort, at en anden har betalt afgiften, og for det andet har retten ikke vurderet sagen på baggrund af de konkrete omstændigheder. Den har blot lagt en generel antagelse i stedet. En generel antagelse om overvæltning er ifølge Kommissionen i strid med EU-retten (side 211).

Retten har både forud for (side 112) og i dommen uden nærmere begrundelse afvist min begæring om forelæggelse af sagen for EF-domstolen. En national domstol kan kun undlade at forelægge en ankesag for EF-domstolen, hvis det er helt klart, at EU-retten er uden betydning for hovedsagen, eller hvis EF-domstolen utvetydigt i en tidligere dom har besvaret samme spørgsmål. De betingelser er ikke opfyldt i sagen.

Konklusion: Tilbagebetalingsretten er reelt gjort illusorisk.

Kammeradvokaten sagde det meget klart i sin procedure:

Det er uden betydning, hvordan prisudviklingen har været. Det er uden betydning, om du har overvæltet ambi eller betalt den selv. Du har haft mulighed for at overvælte ambi. Du har haft et reelt monopol og har fuldstændigt frit kunnet overvælte ambi, uden at det ville skade din konkurrenceevne. Under de omstændigheder er det fast administrativ praksis og fast retspraksis, at du ikke kan få ambi betalt tilbage.

For mig at se er tilbagebetalingsretten hermed gjort illusorisk. Myndighederne har antaget den holdning, at de erhvervsdrivende selv er ude om det, hvis de ikke har fået andre til at betale.

På baggrund af landsrettens kendelser og den endelig dom er det vanskeligt at se, at tilbagebetalingsretten er reel. Uanset de faktiske omstændigheder er sagen afgjort i henhold til en generel antagelse, der udelukker tilbagebetaling.

Jeg har svært ved at se, hvorfor retten uden nærmere begrundelse undlader at forelægge sagen for EF-domstolen, selvom der er pligt til det i henhold til EF-traktaten. Jeg kan derimod se, at konsekvensen er, at jeg afskæres fra en ret, der er blevet mig tillagt af Fællesskabsretten.

Jeg frygter, at retten på den måde har overtrådt mine rettigheder.

Såvidt tilbagebetalingsretten i rettens afgørelse er illusorisk, er det min opfattelse, at rettens afgørelse er i strid med såvel EF-traktaten som Menneskerettighedskonventionen.

I håbet om at få tilbagebetalingskravet realitetsbehandlet skal jeg hermed begære om tilladelse til at anke sagen til Højesteret.

Aalborg den 8. maj 2000

Hans Kristian Pedersen